

vel maatte kunne faae den af den almindelige Ziſterikonto. Man har derfor henviſt til den høitærede Miniſters Overveieſe og Underſøgelse, om der maatte være Grund til at komme diſſe Ziſtere noget imøde, ſaa at de ikke alene kunne blive iſtand til at faae nye Garn, men ogsaa faae dem i en forbedret Skikkelse. — Indſtillingen Nr. 6 vedrører et Andragende fra 199 Beboere af Bording Sogn om at faae Bording Holdeplads forandret til Station. Der kan viſtnok være Grund dertil, naar man henſer til den udſtrakte og ikke ganſke ufrugtbar Egn, der ligger omkring Bording Holdeplads. Der anføres i Andragendet tilhnelade ret gode Grunde, nemlig, at der idet ſidſte halve Aar er erpederet igjennem Holdepladsen 326,618 Rd. Gods. Andragerne have imidlertid ingen Tvivl om, at Pladsen vil blive noget mere benyttet, naar der oprettes en Station, thi ved Holdepladsen maa Godſet ligge under aaben Himmel, hvilket er ſaa meget mere beſværligt der, hvor Afſtanden er ſtor, idet det ikke varer kort Tid, inden der kan komme Bud til de Paagjældende om, at Varerne ligge paa Pladsen. Ganſke viſt lægges der Preſenning over Varerne; men det er ikke altid tilſtrækkeligt til at beſkytte dem. Iſtedetfor at benytte Holdepladsen kjøre derfor Beboerne med deres egen Befordring til Silkeborg, Vedkommende Anſøgere mene, at dette Forhold vil forandre ſig, naar Holdepladsen ophøies til Station. Saavidt jeg erindrer — jeg har efterſet det for en Tid ſiden, men diſſe Andragender berøre jo ſaa mange Forhold, at det ikke er muligt at have alle de Ting parate i Huſommelſen — ſaavidt jeg erindrer, og jeg tror ikke, at min Huſommelſe ſlaar fejl her, hører Bording Holdeplads ingeniſt til de mindſte eller til dem, gjennem hvilke der er forſendt Mindſt. Dertil kommer, at Anſøgerne henviſe til det ſtore Moſeopland mod Syd, hvilket ogsaa vil kunne benyttes bedre til Forſendelse af Tørv, naar Holdepladsen ophøies til Station. Det er ingen ſtor Sag, og man foreſlaar derfor ogsaa den henviſt til Indenrigsminiſteren iſølge de Grunde, der ere giſne derfor. — Indſtillingen Nr. 7 angaar en mere almen Sag — forſaavidt have da ogsaa de foregaaende Indſtillinger angaaet almene Anliggender, men de have dog nærmest vedrørt enkelte Kredſe — idet den er foranlediget ved et Andragende fra 535 Indvaanere paa Bornholm, der anſøge om, at Staten vil ſtaffe de ſmaa Jordbrugere billige Laan. Det er en beſkjendt Sag, at de ſmaa Jordbrugere, iſær trænge til to Ting for at komme frem, nemlig til Kapital og dernæſt, om jeg maa udtrykke mig ſaa, til Mod og

Dplyſning. Nu er der jo ganſke viſt ved Huſmandskreditforeningerne gjort Noget for at hjælpe dem til at faae Prioriteter i deres Eendomme paa rimelige Betingelſer. Det er ogsaa beſkjendt nok, at Huſmandskreditforeningen i Sylland benytttes i en ikke ringe Grad, men det vedrører kun Prioriteter. Driftskapital derimod — det var jo ogsaa den Gang, vi forhandlede den Sag, under Dmtale — ſavne de fremdeles ofte, idet de ikke kunne faae de dertil nødvendige Penge ſom Prioritetslaan. Det har derfor ogsaa været Udvalgets Tanke, at denne Anſøgning er i og for ſig ikke urimelig, og at dens Opfyldſe ikke vil være farlig for Staten, naar man følger de nødvendige Forſigtighedsregler, naar man gaar frem paa ſamme Maade ſom ved Udlaan til uformuende Hedeopdyrkere. Vrede Medlemmer have maatte ikke i Erindring, hvorledes det forholder ſig hermed, og jeg ſkal derfor kort oplyſe det. Der udlaanes aarlig 20,000 Kr. — det er ikke nogen ſtor Sum — til uformuende Hedeopdyrkere, og det gaar ſaaledes til, at Miniſteriet uſender Beſkjendtgjørelſer i Løbet af Foraaret, ſaavidt jeg huſter, til ſamtlige Amtmænd med Begjæring om, at de maa tilſtilles Sogneraadene og Andre til Dplyſning om, at uformuende Hedeopdyrkere kunne faae Laan under viſſe Betingelſer, ſom nærmere foreſkrives, og fremſom Alt med den Hovedbetingelſe, at Kommunerne ſtulle garantere. Det er alſaa egentlig Kommunerne, der optage Laanene og give dem til de paagjældende Anſøgere, hvis Andragender indſendes af de paagjældende Sogneraad til Miniſteriet ſom Bilag. De paagjældende Kommuner ſøge om ſaa ſtore Laan, at Anſøgerne kunne blive tilfredſtillede. Naar ſaa Amtsraadene have afgivet Erklæring derover, faae Anſøgerne Laanene, forſaavidt Pengene ere tilſtrækkelige og Betingelſerne ere opfyldte. Under lignende Forudſætninger har man ment, at man maatte, dog ingeniſt efter nogen ſtor Maaleſtof, kunde komme ogsaa mindre Jordbrugere i det Hele til Hjælp, og da navnlig til Opdyrkning og Afſivning. Det er under denne Forudſætning, at Udvalget foreſlaar Sagen henviſt til Miniſterens Overveieſe. Det er ingeniſt den Mening, at vi nu ſtulle ſlaa ind paa noget Nytt og Stort. Det er meget mere den Mening, at udvide de Laan, der tilſtaas uformuende Hedeopdyrkere, ſaaledes, at de ogsaa kunne komme mindre Jordbrugere til gode under de ſamme Betingelſer. — Indſtillingen Nr. 8 er en af de ſaa perſonlige Indſtillinger, vi have gjort vedrørende Indenrigsminiſteriet. Den angaar et Andragende fra Enten efter Portør Koch, der, ſaavidt jeg huſter, kom af Dage ved en ullykkelig Hæn-